

quasi manum, adiciunt. Quod sanè faciunt. ut radius per locum sese deprimès angustior, congestior profuat, ne proterius ex patulo proficiscens distrahatur. Videt autem is acutius, qui frequentior, collectiorque prodierit. 17 Cur non res vna geminari videtur, cum in latum oculum vertimus? An quia conspiciendi primordium eadem item in linea situm est: tunc enim res geminari videtur, cum illud mutatum sursum, deorsumve est: in latum verò nil refert, nisi vna etiam sursum moueat. 18 Cur in ratione videndi tantum fieri possit, ut res vna geminari videatur, si quodam modo inuicem oculi loquentur: in cæteris sentiendi generibus fieri identidem nequeat? An etiam in ratione tangendi, cum digitos mutatis vicibus implicauimus, fit ut res vna duæ sentiantur: in cæteris hoc idem fieri nequit, quia cætera membra quibus sensio administratur, neque foras versus deducta, neque bina tam inter se apta, colligatæque suo funguntur officio: fit ita in ratione vidèdi, eadem de causa, qua in tangendo perplexis, ut dictum est, digitis. Tactus enim visum æmulatur, & sequitur. 19 Cur oculus sinister nihilò imbecilior est, sed æquo modo, atque dexter videre potest, cum reliquæ corporis partes omnes sinistra inualidiores, quàm dextra sint? An quia pars dextra in eo discrepat à sinistra, quòd efficacior est, non in eo, quòd affici aptior. Videndi autem vires non ut afficerent, sed ut afficerentur, comparatæ à natura sunt. 20 Quam ob causam cum cæteras intuemur res, conspectus noster fatiscit, atque deterior redditur, cum ad virides, & herbescentes inspicimus, ut olera, cæteraque his similia, recreatur, meliorque euadit? An conspectum in alba, nigraue intendere minimè possumus, propterea quòd vtrumque id genus coloris videndi viribus officit. Colores autem illi, quibus oculi acquiescunt, medium albi, nigriue obtinent. Itaque aspectus cum mediocri lenisque obuios afficiatur, nihil debilitatur, imò verò corroboratur, atque reficitur. Et forsàn quæ admodum cum corpora nostra vehementer laborant, deterius habent: cum mediocriter, optimè afficiuntur: ita etiam oculi, cum ad res solidas contendunt, laborant, lassanturque: cum ad humiditas, mollesque, quòd nil sibi obstat, passim oberrant, & licentia perliquefcunt: cum ad virides, quòd ista ut solidæ mediocriter sunt, ita satis humoris continent, neque villo detrimento afficiuntur, & ad immorandum in hisce amplius innituntur, eò quòd calor huiusmodi habitus modicè se còspectui offert. 21 Cur cætera meliùs viroq. oculo cernimus, rectà versus virgulà vtiliteris admouètes inspicimus exquisitiùs?

A *περὶ δὲ τὴν αἰσθητικὴν ἰσχύα, οὗτο ὃ ποιοῦσιν, ἴνα ἀπρωτέρα ἢ ὄψις ἐξίη, δι' ἐλάττωσιν ὁξυμύστα, καὶ μὴ ὀυδισιὲξ ἀναπεπλημύστων διαξυμύστα διασπῶται ὅρα ἢ ἢ πλείων, μείζον·*
 Eξ Διὰ τί ἐἰς τὸ πλάγῳ κινουστὸν τὸν ὀφθαλμόν, οὐ φάνεται δύο τὸ ἐν, ἢ ὅπῃ τῆς αὐτῆς γίνεται γραμμῆς ἢ ἀρχῆς; δύο ὃ φαίνεται ταύτης μεταβολήσεως αἰσθητικῶν. εἰς δὲ πλάγῳ, οὐδὲν διαφέρει, ἐπεὶ μὴ κῆρω καὶ αἰσθητῶν. in [Δύε] τί δὲ ὅπῃ ὑπὸ τῆς ὀφθαλμοῦ ὄσιν ὄσιν φαίνεται τὸ ἐν δύο, ἐν πως τρεῖσιν οἱ ὀφθαλμοὶ πρὸς δὴ γῆρας; ὅπῃ ὃ ἴσῳ δὴ ὄσιν αἰσθητικῶν ἴσιν; ἢ καὶ ὅπῃ τῆς ἀφῆς γίνεται ἴσιν ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ δακτύλων τὸ ἐν δύο; ὅπῃ ὃ ἴσῳ δὴ ὄσιν οὐ γίνεται, ὅπῃ οὐτε ἴσῳ δαπτοεινοῦμένων αἰσθητικῶν, οὐδὲ δύο γίνεται ἢ διὰ τῆτο, διόπερ καὶ ὅπῃ ἴσῳ δακτύλων μμεῖται γδ τῶν

C ὄψιν. Eξ Διὰ τί τῷ ὑπὸ δὴ γῆρας σώματος τὰ αἰσθητικῶν, ἀδοῦ ἴσῳ ἴσῳ ὃ ὀφθαλμοῦ, οὐ, ἀλλ' ὁμοίως ὄσιν; ἢ ὅπῃ τὰ ὑπὸ δὴ γῆρας, τῶ ποιητικῶν ἴσιν διαφέρεισιν; τῶ ἢ περὶ τῆτο, οὐ διαφέρεισιν; αἰ ὃ ὄψις, περὶ τῆτο καὶ. κα Διὰ τί τῷ ὄψις πρὸς ὑπὸ τὰ δὴ γῆρας ἀτειζόντες, χεῖρον διαπτεμεῖται πρὸς δὲ τὰ χλωρὰ καὶ πῶσιν, ὅπῃ λάχανα καὶ τὰ τούτοις ὁμοία, βέλπιν; ἢ ὅπῃ πρὸς ὑπὸ τὸ λευκὸν καὶ μέλαν, ἢ κῆσει δυνάμετα ἀτειζόν (ἀμφω γδ λυμάνεται τῶ ὄψιν) τὰ ὃ πῶ αἰσθητικῶν χεῖρον μῆσον ἐχθ τούτων. διό μμεῖται τῆς ὄψις διαπτεμεῖται, οὐδὲν ἐξ ἀδυνατικῶν αὐτῆ, βέλπιν ὃ διαπτεμεῖται. τάχα ὃ ἴσῳ κῆσει πρὸ ὅπῃ ἴσῳ συμμάτων σφοδρότερον ποιοῦντες, χεῖρον ἴσῳ μῆσον τὸ μέσον ὃ, βέλπῃ διαπτεμεῖται τὸν αὐτὸν ἴσῳ καὶ τῶ ὄψιν. πρὸς ὑπὸ τὰ στερεὰ ἀτειζόντες, ποιοῦμεν αὐτῶν. πρὸς δὲ τὰ ὑγρὰ, μμεῖται ἀπρωτέωντος, οὐ διαπτεμεῖται. τὰ δὲ χλωρὰ, στερεὰ τε μμεῖται, καὶ ὑγρὸν ἐν αὐτοῖς κῆσει. δι' ὃ βλάπτει τε οὐδὲν, καὶ διὰ τὸ νῆρα καὶ ἐπὶ τῶ ὄψιν πρὸς πῶσιν ἴσιν, διὰ τὸ τῶ τῷ χεῖρον κῆσει, σύμμετρον ἴσῳ πρὸς τῶ ὄψιν. κα Διὰ τί τὰ ὑπὸ δὴ γῆρας ἀμφοτέροις τῶ ὀφθαλμοῦ: μέλλον ὀφθαλμοῦ

D

E

F

An quia